

Рятувальники на пожежній автоцистерні транспортували вагітну жінку

Вранці 26 січня біля с. Пірванче, що на Горохівщині, на узбіччі застрягла у сніговому заметі «швидка». До с. Лемешів, де потребувала допомоги вагітна жінка, вона не доїхала. Медики зателефонували на «101» і пояснили ситуацію. Тож рятувальники вирушили на допомогу. Вони транспортували 21-річну майбутню маму пожежним автомобілем 15 км. О 8:00 жінку доставили до пологового, а вже за чверть години вона народила здорову донечку.

В Ковелі обдумують, як відновити стадіон

Ковельська міська рада запрошує підприємців та інвесторів ознайомитись із проектом реконструкції міського стадіону «Локомотив». Як відомо, цей спортивний об'єкт протягом багатьох років занепадає на очах у ковельчан. Нині ж хочуть таки взятися за його відновлення. З приводу цього 6 лютого навіть відбудуться громадські слухання.

13

Відомості.інфо

№4 (696)

30 січня - 5 лютого 2014 року
http://www.vidomosti.info/

Культура

Аматорський театр виганяють із Будинку культури. Влада має втрутитись

Минулого тижня учасники народного аматорського театру-студії «Гармидер» організували прес-конференцію, на якій звернулися по допомогу до громадськості. Колектив виселяють із приміщення Луцького будинку культури, де зараз вони проводять репетиції й виступають, а керівника театру Руслану Порицьку звільняють. Гармидерівці вважають, що причиною стала їхня остання документальна вистава «Ау! Сказане мільйонам», в якій фінал побудували на висловлюваннях громадян щодо кривавих нічних подій на Майдані 30 листопада. У відділі культури і туризму Луцької РДА називають зовсім інші причини, пов'язані з фінансами. То на чиему ж боці правда і чому саме цей колектив став «неугодним», з'ясували «Відомості».

Варто зауважити, що театр-студія «Гармидер» був створений у листопаді 2003 року. З 2009-го він почав діяти при Луцькому РБК. За цей час було показано 16 вистав, 11 малих театральних форм, реалізовано 6 театральних проєктів. Трупа неодноразово представляла Луцьк на всеукраїнському рівні, а також Україну — на міжнародному, зокрема у Латвії, Литві, Польщі, Білорусі, Естонії.

— Все почалося від першого документального показу вистави «Ау! Сказане мільйонам», — розповідає керівник-режисер театру Руслана Порицька. — Це документальна вистава у жанрі вербатім, її сценарій побудовано на дописах пересічних інтернет-користувачів. Там порушуються найрізноманітніші проблеми — й особисті, і загальносуспільні. 30 листопада в нашій країні відбулося те, що не могло не зачепити жодну людину, яка думає, відчуває. Тому ми вирішили змінити закінчення спектаклю і доповнити дописами інтернет-користувачів про силовий розгін «Беркутом» Майдану. Й уже 13 січня мене викликали у кабінет відділу культури райдержадміністрації, де начальник сказала, щоб ми тихенько пішли з Будинку культури, тому що так чи інакше нас звідти «попросять». Вона була категоричною і дала трохи часу, щоб ми пішли добровільно. 16 січня мене знову запросили туди, і начальник повідомила, що підписала наказ про зміни у штатному розписі, згідно з якими 16 березня мене буде звільнено.

Руслана Порицька розповіла, що офіційно оформлена на роботу в БК майже рік тому, до цього моменту, попри те, що театр має звання народного, працювала на громадських засадах. Тому попросила начальника відділу культури дозволу й надалі працювати на добровільній основі, та за умови, що колектив не виганятимуть із Будинку культури.

— «Гармидер» — це для мене не просто та мінімальна заробітна плата, — пояснює режисер, — це справа мого життя. Ми дуже багато працювали, дуже багато доклали зусиль свого часу і, нарешті, своїх грошей для того, щоб «Гармидер» став та-

Фрагмент із вистави «Гра долі, або Доля гри» на сцені районного Будинку культури

ким, яким є. Однак у відповідь почула: «Ні, колектив також 16 березня має покинути районний Будинку культури, шукайте собі іншого місця». Надзвичайно складно знайти приміщення для колективу, який налічує майже 30 осіб. Нам потрібна не тільки репетиційна, а й службові приміщення для декорацій, технічного обладнання. Ми єдині з Волині та часто з Західної України представляли місто, область на багатьох міжнародних фестивалях. Проходили туди серйозні конкурсні відбори.

Жоден аматорський колектив не платить оренди, — прокоментував Степан Тадейович. — Де таке є? Це смішно. Ми повинні сприяти духовному росту людей, залучати їх до культурного дозвілля, а не вимагати у них за це гроші

На 7 березня маємо запрошення до Чехії — нас внесли у програму фестивалю, не знаємо зараз, що з цим робити. «Гармидер» — це колектив, який має стабільних учасників, які постійно розвиваються, вчать; колектив, який має низку нагород, заслужених тяжкою працею; колектив, який намагається завжди долучитися до культурних заходів свого міста, до соціокультурних. І чомусь саме він єдиний із Луцького району потрапляє під скорочення.

Начальник відділу культури і туризму Луцької РДА Валентина Зінчук свої дії пояснила зовсім по-іншому. За її словами, вистава «Ау! Сказане мільйонам» тут ні до чого, мовляв, вона її навіть не переглядала. Провинилася керівник «Гармиде-

ру» тим, що реалізовувала на спектаклі неліцензійні квитки.

— Є інструкція ведення квиткового господарства, — пояснює чиновниця, — де чітко написано, що квитки мають бути придбані в організації, які мають ліцензії на їх виготовлення, а не надруковані на принтері. Неодноразово директором Будинку культури запрошували сюди на розмову, у його попереджувала про ці порушення. Саму Руслану Порицьку я так само викликала, пояснювала, де можна закупити ті квитки, і просила дати цьому лад. Термін був до 1 січня.

Другою причиною начальник відділу культури назвала те, що театр «Гармидер» жодної вистави не поставив на селі та не бере участі у культурно-масових заходах.

— Так, вони талановиті, у них є гарні вистави, та якщо працюють при районному Будинку культури, то, як і всі інші колективи, обслуговують Луцький район. На жаль, колектив «Гармидеру» жодну виставу не поставив на селі. Їхні спектаклі надзвичайно філософські, сільський глядач їх не зрозуміє так, як потрібно було б зрозуміти. До Руслани я зверталася, щоб увела в репертуар виставу, з якою можна було б їздити. Вона мені пообіцяла, проте, на жаль, не збрала.

Виходить, зі слів начальника відділу культури, якщо ти живеш у Луцьку, то розумний, а якщо у селі — то тобі трохи розуму бракує.

Також начальник відділу культури звинувачує Руслану Порицьку в тому, що не платить оренди за приміщення, мовляв, іде витрата електроенергії.

На запитання, якою повинна бути ця плата, відповіла, що бухгалтерія має обрахувати, тоді вона готова буде сказати. То неже досі не порахували?

На запитання, чи платять інші колективи (а їх при Луцькому будинку культури сім) відповіла трохи

дивно:

— Всі колективи беруть участь у заходах району. І друге питання, — продовжила начальник відділу культури, — якусь суму за продані квитки вони здавали нам у касу, але, згідно з інструкцією, скільки продано білетів, стільки має бути здано грошей. Я, як керівник, маю право робити контроль, і якщо є конкретні порушення цієї інструкції, маю право звертатися до правоохоронних органів. Аналізуючи роботу, дійшла висновку, що нам такої штатної одиниці в районному Будинку культури не потрібно.

Хай там як, але «Гармидер» усе ж таки заробляв гроші для районного бюджету. Скажімо, за попередній рік від продажу квитків здали вісім тисяч гривень. Хіба не вистачить на електроенергію?

На запитання про співвідношення внеску в бюджет району «Гармидеру» й інших колективів очільниця відділу культури сказала, що цифрами не володіє.

Директора Луцького будинку культури Степана Цику всі перелічені причини звільнення Руслани Порицької дивують. Адже, за його словами, театр-студія «Гармидер» завжди бере участь у різноманітних культурно-масових заходах, постійно — у творчому звіті, в концертах, ставить благодійні вистави. Одного разу виступали у селі Воронів. Але, каже, у селах важко зробити постановку через технічний бік. А те, що гармидерівці повинні платити оренду, називає повним абсурдом.

— Жоден аматорський колектив не платить оренди, — прокоментував Степан Тадейович. — Де таке є? Це смішно. Ми повинні сприяти духовному росту людей, залучати їх до культурного дозвілля, а не вимагати у них за це гроші.

Щодо квиткового на вистави, то повідомив, що їх друкують у бухгалтерії того ж відділу культури, реєструють, бо замовити ліцензійні проблематично, адже найближча друкарня, яка має ліцензію на їх виготовлення, — у Львові.

— Був обласний семінар, я спілкувався з колегами, то вони казали, що так само роблять: у себе самі друкують і гроші від продажу здають у бухгалтерію, — розповів Степан Тадейович. — Якби Порицька не здавала гроші, тоді інша справа. Можливо, для прикладу, було 150 квитків, а продали 100, але ж вони мають право роздати квитки безкоштовно запрошеним. То не є комерційний театр, ми не ставимо цілі заробляти гроші. Крім того, наприкінці минулого року в нас була серйозна перевірка з фінінспекції. Повірте, якби були якісь порушення, то вони б їх виявили.

Степану Тадейовичу дуже прикро, що театр-студію виганяють із Будинку культури:

— Вони аматори, фанати театру, і це рідкість, що всі вони зібралися, хотілося б, щоб колектив працював.

Людмила ШИШКО

16-річний юнак врятував двох людей, які потрапили у льодову пастку

Зимові шкільні канікули надовго залишаться в пам'яті школярів і рибалок села Качин Камінь-Каширського району.

Температура того дня була плюсовою, а лід — крихким. Та все ж місцевий мешканець 20-річний Сергій Примачук вирішив перевірити вудки на озері Качин: чи не спіймалася, бува, риба? Відійшов від берега метрів 100 і раптом провалився під лід.

Глибина водойми подекуди сягає 5 м, на дні багато мулу, який має властивість засмоктувати людей, тягнути на глибину. «Лід під ногами проламався... Я пробував, але не міг ніяк вилізти. Почав кликати на допомогу знайомого Миколу, який неподалік гуляв на березі», — розповідає Сергій.

На допомогу прибігло двоє хлопців: 13-річний Вадим Цимерман і 16-річний Микола Хаймик.

Вадим, ухопивши палицю, першим майже добіг до Сергія, та метрів за 10 до нього теж провалився під лід. Лише Микола правильно зорієнтувався у надзвичайній ситуації — йому вдалося врятувати обох потопальників. Юнак кинувся до найближчої хати, а це близько кілометра, у сусідів узяв мотузку та побіг назад. Не добігши до товариша, хлопець провалився по пояс у воду, проте зумів вибратися. Навраши води у чоботи, він скинув їх та у самих лише шкарпетках пішов на допомогу другу. Він кинув мотузку, спочатку витяг Вадима, а після цього — 20-річного рибачка. Вже за 10 хвилин усі троє поверталися додому.

Луцькі школярі за вісім місяців зібрали майже 700 кілограмів відпрацьованих батарейок

У квітні 2013 року відділ екології міської ради започаткував акцію «Здай батарейку, збережи планету». Приватним акціонерним товариством «Сяйво» на замовлення виконавчого комітету міської ради було виготовлено та розміщено в школах міста 24 металевих контейнери для збору відпрацьованих батарейок і акумуляторів.

За цей час зібрано 674 кг таких відходів. А отже, враховуючи, що одна відпрацьована батарейка може забруднити 20 кв. м ґрунту і 400 л води, вилучивши їх із загальної

маси ТПВ, не допустили забруднення 130 тис. куб. м води, 67 га землі, не дали загинути близько 70 тис. дерев і сотням тисяч мешканців ґрунту.

Немало в напрямку природоохоронної діяльності зроблено учнями шкіл. Минулого тижня були підбиті підсумки роботи за 2013 рік. Діти міста Луцька зібрали 160 т макулатури.

Радник міської голови з екологічних питань Борис Сорока повідомив, що, за даними громадських екологічних організацій, у користу-

ванні українців перебуває близько мільярда батарейок, які містять у сукупному 9 т ртуті й інших надзвичайно шкідливих для довкілля важких металів. Щорічно підлягає утилізації не менше 6 тис. т відпрацьованих елементів живлення, в яких міститься 4 т ртуті, значна частина якої потрапляє в довкілля: в повітря, ґрунти, воду.

Перший заступник Луцького міського голови Святослав Кравчук зазначив, що в облцентрі приділяють велику увагу стану навколишнього природного середовища.

Так, минулого року міськрадою було прийнято низку важливих рішень для врегулювання питань у галузі поводження з ТПВ, а саме: розроблено проєкт будівництва нового полігону для утилізації побутових відходів, на якому буде здійснюватись їх автоматизоване сортування. Розробляється схема санітарного очищення міста, що передбачатиме сортування відходів у житлово-комунальному секторі на дві фракції вже біля контейнерів житлових будинків, і багато інших заходів.